

[Guldberg.]

trafikken efter overgang til jetfly ikke i det lange løb kunne blive i Kastrup, og derfor iværksatte han de undersøgelser af andre mulige placeringer, som blev fulgt op og afsluttet i 1968. Såvel de økonomisk og teknisk sagkyndige, der dengang var valgt — ikke fordi de var tilhængere af en løsning, de ikke kendte, men fordi det var de bedste folk, man kunne få til at foretage disse bedømmelser, og fordi de måtte betragtes som uvildige — som de sagkyndige, der repræsenterede de berørte luftfartsinteresser og naturligvis skulle se på disse interesser, var dengang enige om at sige til folketinget, endda i et meget klart sprog, at den opgave, de havde fået stillet, nemlig hvor skal en fremtidig storlufthavn ligge i dette område, når den ikke kan blive i Kastrup i det lange løb, måtte besvares med, at lufthavnen for det første ikke kunne rummes inden for de hidtidige grænser i Kastrup længere end til ca. 1985, og endvidere, at mellem de mange forskellige muligheder, der var undersøgt, var der kun to nye placeringer, der kunne indgå i en seriøs overvejelse: en udvidelse på Amager i form af en Sydamergerløsning eller Saltholm. Et langvarigt, grundigt udvalgsarbejde, hvor alle synspunkter og forskellige sagkyndige meninger, også de, der ikke havde været med i dette forarbejde, blev diskuteret og endevendt, endte her i salen med en afstemning, hvor 123 medlemmer stemte for at vælge Saltholm, ingen stemte imod, mens 11 undlod at stemme. Det er helt klart, at der blandt de 11, der ikke stemte, nok har været folk, der valgte den løsning, men som inderst inde egentlig mente, at selve ideen om at flytte til Saltholm var forkert. Men det grundlag, man har haft at arbejde på, var altså, at når de tekniske, økonomiske, miljømæssige og planlægningsmæssige hensyn skulle afvejes indbyrdes, måtte denne løsning foretrækkes. Siden da har diskussionen naturligvis gået videre — det ville den også have gjort, hvis man havde valgt den anden løsning — og der er kommet indlæg fra involverede specialister og sagkyndige, som har ment, at der ikke var taget tilstrækkeligt hensyn til deres side af sagen, og fra nye deltagere i debatten. Den eneste væsentlige nye oplysning, der er kommet frem, som ikke var blevet behandlet og bedømt af folketingsudvalget i sin tid,

er, at det nu bliver lettere at finde en fornuftig kombination mellem en fast forbindelse til lufthavnen og en fast forbindelse til Sverige end den mildest talt trekantede løsning, som den daværende svenske regering insisterede på. Det kan måske glæde SF, som altid har været meget positiv over for dette, hvis jeg betragter denne ændring som et udslag af, at vi har meldt os ind i fællesmarkedet. Men det er ikke sikkert, SF har den samme opfattelse. Afgørelsen fra 1969 har været grundlaget for det videre arbejde, og den har været bestemmende for næsten enhver betydende afgørelse om planlægning af miljø og trafik i det storkøbenhavnske område — også for det, der skal drøftes i morgen eller senere — derunder udbygningen af S-banenettet til Amager og afviklingen af nogle forældede planer om vejbygning og motorgadebygning i København. Derfor må jeg se det foreliggende lovforslag som hvilende på det af folketinget tidligere vedtagne grundlag, idet man på baggrund af den planlægning og de dispositioner, der med rette er foregået efter folketingsvedtagelsen, nu vil fastlægge de nærmere regler for, hvordan og hvornår lufttrafikken kan overføres til Saltholm. Der vil i min gruppe som i andre grupper være medlemmer, der har ændret standpunkt; der vil være nogle, der ønsker principielt at gå imod den tidligere beslutning. Man må også tage hensyn til, at nye medlemmer af tinget ikke har haft adgang til at analysere og tage stilling på samme måde, som det skete i forbindelse med det grundige udvalgsarbejde. Noget sådant er jo ikke praktikabelt. Det måtte forudsætte, at man nu måtte underkaste andre og tidligere forkastede løsninger en lige så håndfast kritik som den, der er blevet Saltholmløsningen til del, efter at den er foretrukket. Skal der være nogen mening i planlægningen, kommer man til en gang imellem at acceptere, når beslutningerne er truffet, at arbejde videre på det grundlag, og så er man selvfølgelig til en vis grad bundet.

Der er en række af problemer omkring lufthavnsløsningen, jeg gerne vil have drøftet nærmere i udvalget. Jeg vil gerne rejse dem som spørgsmål. Der regnes med både parallel- og tværbaner. Jeg er klar over, at det er en fordel, men jeg spørger, om det er nødvendigt. Jeg vil gerne spørge, om man